

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Modus salutandi Christi membra ex B. Bernardo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Tu, Domine, in ipsis beatis vulneribus me include, & presta, ut ex eis verum tui amorem aeternamq; salutem hauriam. Scribe illa in corde meo, pretiosissimo sanguine tuo; ut in eis legam tuum dolorem pariter & amorem. Eorum memoria semper in conclavi pectoris mei permaneat: ut in me erga te, & dolor compassionis excitetur, & ardor dilectionis accendatur. Sit mihi omni tempore, ac precipue in hora mortis mee, certum in illis refugium, & protectio secunda.

CAPUT XXII.

Simili salutationis officio, etiam membra Christi sigillatim impertienda.

Exercitium quod proposuimus, variandi gratia, transferri potest ad sacra membra Christi, illa vel seorsum, vel conjunctim cum Christi vulneribus consalutando, adorando, dissuaviando. Sic enim & tedium varietate levabitur, quod unitate solet obrepere, & variarum virtutum actus affectusq; exerceri poterunt, cum multo operæ pretio spirituali. Quapropter & hujus rationis specimen aliquod hic subijcere visum.

§. I.

Modus salutandi Christi membra ex S. Bernardo.

Ad calcem Operum S. Bernardi habes rhythmos quosdā pios ac dulces, eidem mellifluo Doctori attributos; quibus ille, pro pia animi sui teneritudine, sigillatim salutabat pedes, genua, manus, latus, pectus, cor, & deniq; faciem Salvatoris.

Et pedibus quidem affixus hæret, illorum vulnera exosculans, rogansq; , ne tanquam indignus, de sanctis illis pedibus repellatur. Tum verò genua prensat ac complectitur,

tur, tanquam aram misericordiae; manus ut tutelam ac pro-
fidium suum, postulans per illas extremis in periculis, hoc
est, praesertim in mortis hora, defendi.

At verò apertum Salvatoris latus, en quàm mellis
carmine compella:

*Salve Latus Salvatoris,
In quo latet mel dulcoris,
In quo patet vis amoris,
Ex quo scatet fons cruoris,
Qui corda lavat sordida.*

Et subinde: *Salve mitis apertura,
De qua manat vena pura;
Porta patens & profunda,
Medela salutifera.*

Pòst ad ipsum Domini pectus oratione conversus; se-
cutur illud, ut amoris domicilium, divinitatis sacrarium,
Trinitatis sedem, latissimam charitatis aream, infirmorum
requiem, humilium triclinium; optans in illud recipi, in
eo inhabitare, & illius divinæ suavitatis, quam in eo reco-
bans Joannes fuxit, particulam aliquam delibare.

Jam circa Christi cor amore ac dolore vulneratum, et
multiplici aestuat affectu, ut amore ardet, contabescit do-
lore, desiderans cor suum divino cordi sociari, isdemque
cum illo vulneribus convulnerari.

Tandem in amabilissima Domini facie conquiscentes,
desidet divinum illum verticem crudeli spinarum impressio-
ne cruentatum, dulcem illum vultum ac venerabilem, mi-
seris dehonestatum modis, & ex florida illa amoenitate in
mortis pallorem conversum: bonum Jesum ad extremum
obsecrans, ut (quod ipse quidem in summi muneris loco po-
siturus sit) moribundum caput dignetur in sese reclinare,
atque inter brachia & amplexus suos emori; ac demum ve-
gruente morte, amabilissimam illam faciem, sibi benigne
ac clementer ostendere.

Atque hæc de pijs S. Bernardi sensibus pauca libâsse, sufficit, tanquam ad salivam (quod ajunt) Lectori movendam. Nam ipse rhythmicæ preces longiores sunt, quàm ut hoc loco integræ referantur.

Attamen pergamus alia his paria exercitia adjungere, & piorum etiam eruditorumq; hominum exemplo, eam religionem affirmare.

Quanquam enim non defuturos existimem, qui id genus artes, aut sanè earum nonnullas, partim fortassis ut nimium anxias, aut angustâ quadam subtilitate laborantes, partim etiam ut minutiores, & femellarum (ut dicitant) proprias, fastidiosè aspernentur: at nôrunt tamen piæ animæ, & amore Christi vulnerati faucis, ex his qualiacunque sint, non modicum fructum emolumentumq; capere. Et admonendi sunt, qui secus affectos se sentiant; ne dum suo sensui plusculum tribuentes, piorum ejusmodi studiorum, aut contemptores aut incuriosi sunt, inopiâ spiritus, cordisq; sterilitate laborent; dùmq; (uti prætexunt) solidam duntaxat pietatem consecretantur; aut nullam re ipsâ animi ad divina devotionem habeant, aut profectò non nisi aridam, & omnis succi pinguioris, divinorumq; sensuum expertem. Cæterùm per ista nulli legem scribimus; sed eò varia pietatis adminicula infirmitati nostræ proponimus, quò sequatur quisque quod animo suo allubuerit, aut quòd sibi magis ad internum spiritum nutriendum confoverit, profuturum existimabit.

§. 2.

Alia ex Ludovico Blosio membrorum Christi crucifixi salutatio.

Eodem utilis esse potest omnium Crucifixi membrorum *Exerc. piar.* perquam suavis apud Blosium salutatio; *prec. endol.* *6.* quam partem appono.

Adoro,